

KANÁLSKÁ ZAHRADA (Úryvek)

Teprve k stáru jsem se naučil
milovat ticho.

Někdy vzruší víc než hudba.
V tichu zjevují se rozechvělá znamení
a na rozcestích své paměti
zaslechneš jména,
která čas pokoušel se zardousit.

Večer v korunách stromů slýchávám
i srdce ptáků.

A jednoho večera na hřbitově
zaslechl jsem z hloubky hrobu
praskat rakev.

[...]

Vraťme se ještě k panu hraběti.
Měl rád hudbu
a hudebníkům přikázal,
aby hráli na své dechové nástroje
ukryti v kroví zahrady.

Hudebníci vdechovali do svých nástrojů
hustou vůni květů
a ta pod doteky jejich prstů
měnila se v milostné písňě
k tanci.

Tu jsou! Chcete-li tančit,
tančete.

Morový sloup, 1979

ГРАДИННАТА НА КАНАЛА

(Откъс)

Едва в своята късна възраст започнах
да обичам тихо и мълчаливо.
По-вълнуващо и от музика е това.
В тишината се явяват трепетни белези
и на кръстопътя на своите спомени
ще чуеш имената,
които времето се е опитало да задуши.

Вечер в короните на дърветата чувам
и сърцето на птиците.
А една вечер в старите гробища
чух в дълбочината на гроба
да пушка ковчег.

[...]

Нека се върнем сега към
господин Графа. Обичаше музика
и заповядва на музикантите
да свирят на духовите си инструменти,
скрити в храстите на градината.

Музикантите поемаха с тях
гъст аромат на цветя
и той под докосването на техните пръсти
се превръщаше в любовни песни
за танц.

Тук са! Искате ли да танцувате,
танцувайте.

Обелискът на чумата, 1979
Превод: Вътъ Раковски

PARK KANALOWSKI

(Fragment)

Dopiero na starość
nauchyłem się kochać ciszę.
Czasami wzburza bardziej niż muzyka.
W ciszy pojawiają się drżące znaki
i na rozdrożach pamięci
słyszysz imiona,
które czas próbował zadławić.

Wieczorem w koronach drzew słyszę
nawet serca ptaków.
A pewnego wieczora na cmentarzu
usłyszałem z głębi grobu
trzeszczenie trumny.

[...]

Wróćmy jeszcze do pana hrabiego.
Kochał muzykę
i muzykom rozkazał
żeby ukrzci w parku wśród krzewów
grali na instrumentach dętych.

I wypełniało je tchnienie muzyków
gęstą wonią kwiecia,
ta zaś pod ich palcami
zmieniała się w pieśni miłosne,
pieśni do tańca.

Otóz i one! Jeśli chcecie tańczyć,
tańczcie.

Pomnik zarazy, 1979
Przełożył **Leszek Engelking**

KANALSKI VRT

(Odlomak)

Tek u starosti naučio sam
da volim tišinu.

Nekad uzbuduje više od muzike.
U tišini se javljaju ustrelata znamenja
i na raskrsnicama mog sećanja
odjekuju imena
koja je vreme pokušalo da uguši.

Uveče u krunama stabla oslušnem
i srce ptica.

A jedne večeri na groblju
začuh iz dubine groba
pucketanje kovčega.

[...]

Vratimo se još gospodinu grofu.
Voleo je muziku,
naredio je muzičarima
da duvaju u instrumente
skriveni u žbunju.

Muzičari su duvali u instrumente
gust miris cvetova
koji se pod dodirima njihovih prstiju
menajao u ljubavne pesme
za ples.

Tu su! Ako hoćete da plešete,
plešite.

Stub kuge, 1977
Preveo Aleksandar Ilić